

WYDZIAŁ NEOFILOLOGII

INSTYTUT STUDIÓW KLASYCZNYCH, ŚRÓDZIEMNOMORSKICH I ORIENTALNYCH

ul. Komuny Paryskiej 21
50-451 Wrocław

tel. +48 71 343 49 48 | +48 71 341 89 95

sekretariat.iskso@uwr.edu.pl | www.isksio.uwr.edu.pl

INFORMATOR DYPLOMANTA

NA ROK AKADEMICKI 2025/2026

SINOLOGIA

PREAMBUŁA

Organizacja seminariów licencjackich i przeprowadzanie egzaminów dyplomowych na studiach I stopnia w Instytucie Studiów Klasycznych, Śródziemnomorskich i Orientalnych przebiega w oparciu o istniejące regulacje:

- UCHWAŁA NR 37/2021 SENATU UNIwersYTETU WROcŁAWSKIĘGO z dnia 21 kwietnia 2021 r. w sprawie regulaminu studiów w Uniwersytecie Wrocławskim (zwłaszcza sekcja IX. UKOŃCZENIE STUDIÓW);
- UCHWAŁA NR 76/2022 RADY WYDZIAŁU FILOLOGICZNEGO UNIwersYTETU WROcŁAWSKIĘGO z dnia 24 maja 2022 r. w sprawie szczegółowych warunków ukończenia studiów I i II stopnia oraz prac i egzaminów dyplomowych na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego;
- UCHWAŁA NR 11/2024 RADY WYDZIAŁU NEOFILOLOGII UNIwersYTETU WROcŁAWSKIĘGO z dnia 24 września 2024 r. w sprawie uszczegółowień do Regulaminu studiów na Uniwersytecie Wrocławskim;
- ZARZĄDZENIE NR 1/2024 DZIEKANA WYDZIAŁU NEOFILOLOGII UNIwersYTETU WROcŁAWSKIĘGO z dnia 24 września 2024 r. w sprawie uszczegółowień do regulaminu studiów na Uniwersytecie Wrocławskim.

I. ZASADY ORGANIZACJI SEMINARIÓW LICENCJACKICH

Zapisu na seminaRIA należy dokonać na początku piątego semestru studiów (do 15 października 2025 roku). Korekta zapisów na seminarium możliwa jest w ciągu pierwszych trzech tygodni piątego semestru studiów.

SeminaRIA proponowane w roku akademickim 2025/2026:

PROWADZĄCY: DR STEFANIA SKOWRON-MARKOWSKA

Tematyka seminarium: Tradycyjna i współczesna kultura Chin – dziedzictwo materialne i niematerialne.

Kultura Chin jest zjawiskiem bardzo różnorodnym i złożonym. Zarówno ta tradycyjna, jak i bardziej współczesna jest wynikiem zmian historycznych i społecznych, w których brały udział liczne mniejszości narodowe, w tym dominująca obecnie Han. Seminarium pozwala przyrzeć się bliżej aspektom materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego Chin, które stanowi niezwykle wkład w kulturę ogólnoświatową.

Przykładowe tematy prac licencjackich

1. Urtiin Duu: tradycyjna długa pieśń mongolska.
2. Festiwal Noworoczny Qiang (Syczuan).
3. Tradycyjne techniki włókiennicze grupy etnicznej Li.

4. Wierzenia i zwyczaje związane z boginią Mazu.
5. Khoomei, mongolski śpiew gardłowy.
6. Akupunktura i moksoterapia w tradycyjnej chińskiej medycynie.
7. Chiński teatr cieni.
8. Taijiquan – chińska tradycja, światowy fenomen.
9. Wudang – kolebka wewnętrznych stylów chińskich sztuk walki.
10. Tulou jako fenomen architektoniczny i społeczny.
11. Festiwal Smoczyc Łodzi.
12. Fenomen klasztoru Shaolin.
13. Turystyka kulturalna

Podstawowa bibliografia

1. Adamowski J., Smyk K. red., *Niematerialne dziedzictwo kulturowe: źródła-wartości-ochrona*, UMCS, Lublin 2023.
2. Junjie Su, "A Difficult Integration of Authenticity and Intangible Cultural Heritage? The Case of Yunnan, China", *China Perspectives* [Online], 2021/3 | 2021, Online since 01 September 2022, <http://journals.openedition.org/chinaperspectives/12223;DOI:https://doi.org/10.4000/china-perspectives.12223>;
3. *A Difficult Integration of Authenticity and Intangible Cultural Heritage? The Case of Yunnan, China*. Available from: https://www.researchgate.net/publication/355051296_A_Difficult_Integration_of_Authenticity_and_Intangible_Cultural_Heritage_The_Case_of_Yunnan_China.
4. Li, Xiang, *Intangible Cultural Heritage and Local Practices of Chinese Cultural and Creative Industry*, *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 2022, volume 663.
5. Meyer, E., *Breaking Through the Invisible Boundaries of Global Business*, 2015 lub inne wydania.
6. Qing Lin, Zheng Lian, 2018, *On Protection of Intangible Cultural Heritage in China from the Intellectual Property Rights Perspective*, *Sustainability* 2018, 10(12), 4369; <https://doi.org/10.3390/su10124369>.
7. Sienko, N.J., *Ujgurskie dziedzictwo kulturowe w starciu z Chińską Republiką Ludową*, *SPRAWY NARODOWOŚCIOWE Seria nowa / NATIONALITIES AFFAIRS New series*, 50/2018
8. Steiner M., *Chiński teatr xiqu*, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, 2013.

9. Steiner M., 2008, Teatr jako strawa dla głodnych duchów - chińska opera rytualna Mulianxi, [w:] J. Olko [red.], Obrzęd, teatr, ceremoniał w dawnych kulturach, [Spotkania Dawnych Kultur], Warszawa: Wydawnictwo DiG, 119-129.
10. Steiner M., 2007, Chiński teatr duchów, „Kultura i Społeczeństwo”, 51(4), 157-172.
11. Yau Shuk-ting, Kinnia, red. East Asian Cinema and Culural Heritage. From China, Hong Kong, Taiwan to Japan and South Korea, 2011.
12. Ye Peng, Zhou Yaolin, The Development and Trends Of China's Intangible Cultural Heritage Representative List, 2nd International Conference on Science and Social Research (ICSSR 2013)

II. PRACA LICENCJACKA

1. Zasady redagowania prac licencjackich

Przygotowywane przez seminarzystów prace dyplomowe stanowią owoc ich samodzielnej pracy. Na powstanie efektu końcowego nieodłącznie składają się następujące procesy: sformułowanie problemu badawczego, dla którego musi zostać zaproponowany unikalny sposób rozwiązania (praca nie może mieć charakteru li tylko opisowego); przeprowadzenie możliwie wyczerpującej kwerendy literatury źródłowej oraz przedmiotu, warunkującej zasadność tak a nie inaczej sformułowanej tematyki; postawienie tezy głównej oraz tez pomocniczych, poddawanych weryfikacji w toku realizacji pracy; przedstawienie środków oraz metod, przy pomocy których weryfikowane będą postawione wcześniej założenia; analiza zgromadzonych materiałów i wysnucie własnych konkluzji. W szczególnych przypadkach, określonych przez Regulamin Studiów (§. 43 pkt. 6), praca licencjacka może powstać w ramach pracy zespołowej.

Prace dyplomowe przygotowywane w Instytucie Studiów Klasycznych, Śródziemnomorskich i Orientalnych mogą przyjąć postać pracy pisemnej, artykułu lub pracy projektowej. Jej przygotowanie w języku innym niż polski jest możliwe po uzyskaniu zgody Dziekana (Regulamin Studiów §. 43 pkt. 9). Prowadzący nie przewidują sztywnego limitu objętości. Niemniej, z racji na charakter przygotowywanej pracy, jest wielce wskazane, aby objętość jej treści zawierała się w przedziale pomiędzy 30 a 60 tys. znaków, liczonych wraz ze spacjami (bez stron tytułowych, bibliografii, streszczeń, słów kluczowych oraz aneksów). Jednocześnie seminarzyści są uczulani na to, aby złożone do obrony prace zostały starannie przygotowane pod kątem technicznym. Tekst powinien przybrać postać znormalizowaną (czcionka Times New Roman, 12 pkt.; interlinia między wierszami na poziomie 1,5; marginesy: 3,5 cm lewy, 2,5 cm prawy, 2,5 cm góra i dół; wyjustowanie obustronne; stosowne oznaczenie nowych akapitów). Pracę dyplomową, obok tekstu zasadniczego i bibliografii, należy opatrzyć kartą tytułową (zawierającą podstawowe informacje, umożliwiające jej identyfikację). Konieczne jest ponadto zamieszczenie streszczenia pracy w języku polskim i angielskim (do 4 tysięcy znaków, ze spacjami) oraz słów kluczowych (również w języku polskim i angielskim).

2. Praca dyplomowa „krok po kroku”

2.1. Wybór tematu pracy dyplomowej

Tematyka prac dyplomowych powinna być ściśle związana z dyscyplinami naukowymi, do których jest przypisana koncepcja kształcenia na kierunku sinologia, a więc z **naukami o kulturze i religii** oraz **literaturoznawstwem**.

W procesie ustalania tematu pracy dyplomowej zaleca się by brać pod uwagę następujące kwestie:

- zainteresowania naukowe studenta, które wpisują się w ramy wyżej wymienionych dyscyplin naukowych;
- przygotowanie metodologiczne osoby studenckiej oraz jej możliwości przeprowadzenia badań naukowych;

Temat pracy dyplomowej, motywy jego podjęcia, cele pracy i tezy, opis metody badawczej, przedmiot pracy, plan, podstawowe źródła oraz zakres czasowy powinny być ustalone w pierwszym semestrze seminarium licencjackiego.

Ustalony temat prac licencjackich przekazywane są do zatwierdzenia Radzie Instytutu (termin zgłoszenia tematów prac licencjackich upływa pod koniec pierwszego semestru seminarium dyplomowego).

2.2. Przygotowywanie pracy dyplomowej (licencjackiej)

Przygotowywane przez seminarzystów prace dyplomowe stanowią owoc ich samodzielnej pracy. Na powstanie efektu końcowego nieodłącznie składają się następujące procesy:

- sformułowanie problemu badawczego, dla którego musi zostać zaproponowany unikalny sposób rozwiązania (praca nie może mieć charakteru li tylko opisowego);
- przeprowadzenie możliwie wyczerpującej kwerendy literatury źródłowej oraz przedmiotu, warunkującej zasadność tak a nie inaczej sformułowanej tematyki;
- postawienie tezy głównej oraz tez pomocniczych, poddawanych weryfikacji w toku realizacji pracy; przedstawienie środków oraz metod, przy pomocy których weryfikowane będą postawione wcześniej założenia;
- analiza zgromadzonych materiałów i wysnucie własnych konkluzji.

W szczególnych przypadkach, określonych przez Regulamin Studiów (§. 43 pkt. 6), praca licencjacka może powstać w ramach pracy zespołowej.

Prace dyplomowe przygotowywane w Instytucie Studiów Klasycznych, Śródziemnomorskich i Orientalnych mogą przyjąć postać pracy pisemnej, artykułu lub pracy projektowej. Jej przygotowanie w języku innym niż polski jest możliwe po uzyskaniu zgody Dziekana (Regulamin Studiów §. 43 pkt. 9).

2.3. Układ pracy

Praca dyplomowa powinna składać się z następujących części:

- Karta tytułowa w języku polskim i angielskim (zawierającą podstawowe informacje, umożliwiające jej identyfikację);
- Spis treści;
- Streszczenie w j. polskim i angielskim (do 4 tysięcy znaków, ze spacjami), słowa kluczowe w j. polskim i angielskim;
- Wstęp. We wstępie należy zarysować ogólne tło badanego problemu, wskazać przesłanki wyboru tematu pracy, określić cel i zakres pracy, wskazać metody badawcze, a także przedstawić pytania badawcze. Dodatkowo, należy podać ogólne informacje o zawartości poszczególnych rozdziałów pracy, a także (na końcu) informacje o stronie technicznej pracy, tj. o zapisie fonetycznym, tłumaczeniach, itp. Wstęp stanowi rodzaj drogowskazu dla czytelnika i informuje, czego może on się spodziewać w dalszych częściach pracy.
- Tekst zasadniczy składający się z rozdziałów i podrozdziałów.
- Zakończenie. W zakończeniu należy wskazać syntetyczne wnioski wynikające z pracy, a także ustosunkować się do postawionego problemu badawczego oraz postawionych hipotez i pytań badawczych. Można również zasygnalizować możliwości przyszłych rozwiązań.
- Bibliografia w ujęciu alfabetycznym. Źródeł nie numerujemy. **Uwaga! Przy pisaniu pracy licencjackiej na kierunku sinologia obowiązuje minimum 5 źródeł naukowych w j. chińskim.**
- Netografia (wykaz źródeł internetowych, jeśli wystąpiły w pracy, z datą ostatniego dostępu).
- Spis ilustracji/tabel/wykresów z podaniem źródeł i numerów stron, na których dana ilustracja znajduje się w pracy.
- Załączniki. Ilustracje mogą być umieszczane w tekście pracy, a przy większej ich liczbie wskazane jest ich umieszczenie na końcu.

Zasady redagowania prac dyplomowych (licencjackich) – informacje szczegółowe

Prowadzący nie przewidują sztywnego limitu objętości. Niemniej, z racji na charakter przygotowywanej pracy, jest wielce wskazane, aby objętość jej treści zawierała się w przedziale pomiędzy **30 a 60 tys. znaków, liczonych wraz ze spacjami** (bez stron tytułowych, bibliografii, streszczeń, słów kluczowych oraz aneksów). Jednocześnie seminarzyści są uczulani na to, aby złożone do obrony prace zostały starannie przygotowane pod kątem technicznym.

Tekst powinien przybrać postać znormalizowaną. Obowiązują następujące wymogi edytorskie:

- Czcionka Times New Roman, 12 pkt.;
- Interlinia między wierszami na poziomie 1,5;
- Marginesy: 3,5 cm lewy, 2,5 cm prawy, 2,5 cm góra i dół;
- Wyjustowanie obustronne;
- Obowiązkowe justowanie tekstu (tzn. wyrównanie do obu marginesów);
- Należy stosować akapity przy rozpoczynaniu kolejnego wersu, w tym celu nie należy używać klawisza spacji;
- Pierwszą stroną (nienumerowaną) jest strona tytułowa pracy dyplomowej;
- Numeracja stron rozpoczyna się od spisu treści, dalsze strony pracy powinny posiadać numerację ciągłą;

- Każdy kolejny rozdział lub inna część pracy równa rozdziałowi (np. wstęp, zakończenie, bibliografia, spis ilustracji) powinna zaczynać się od nowej strony);
- Tytuły rozdziałów powinny być napisane pogrubioną czcionką o rozmiarze 14 pkt.;
- Tytuły podrozdziałów powinny być napisane pogrubioną czcionką o rozmiarze 12 pkt.;
- Nie należy stawiać kropek na końcu tytułów rozdziałów i podrozdziałów;
- Odstępy między wyrazami powinny zawsze wynosić 1 spację. Aby sprawdzić czy nie nastąpiło wstawienie dodatkowych spacji należy włączyć funkcję „Pokaż wszystko (Ctrl+*)” lub symbol „¶”;
- Nie należy stawiać spacji przed następującymi znakami: kropka, przecinek, dwukropek, średnik, nawias zamykający, cudzysłów zamykający, odsyłacz do przypisu, znak %;
- Nie należy stawiać spacji po następujących znakach: nawias otwierający, cudzysłów otwierający;
- Nie należy stawiać spacji między inicjałami imion (pisownia prawidłowa: M.J. Künstler);
- Nie należy stosować ukośników w funkcji nawiasów;
- Obowiązuje cudzysłów „drukarski”. Należy unikać znaku " , który powstaje przy wklejaniu tekstu skanowanego, kopiowanego z przeglądarki lub translatora;
- Dozwolone jest wyróżnienie partii tekstu poprzez podkreślenie, pogrubienie lub pochylenie (kursywa). Wyróżnienia te jednak powinny być stosowane jednolicie i konsekwentnie w obrębie całej pracy;
- Wszystkie terminy chińskojęzyczne oraz cytaty z j. chińskiego powinny być zapisane zarówno w znakach *hanzi*, jak i przy wykorzystaniu transkrypcji języka chińskiego (*pinyin*) oraz opatrzone tłumaczeniem na język polski. W przypadku cytatów dozwolone jest użycie tylko znaków *hanzi* i tłumaczenia na j. polski;
- Imiona, nazwiska i nazwy własne (niewystępujące w spolszczonej formie) powinny być zapisane zgodnie z zasadami języka chińskiego, przy wykorzystaniu znaków *hanzi* oraz w transkrypcji języka chińskiego;
- Chińskie imiona i nazwiska powinny być zapisane zgodnie z porządkiem chińskim, tj. nazwisko i imię;
- Tytuły:
 - książek i artykułów, referatów, obrazów, filmów podajemy kursywą;
 - gazet i czasopism (dużymi literami) oraz konferencji, sesji naukowych, wystaw pismem prostym w cudzysłowie;
 - dokumentów – pismem prostym bez cudzysłowu.
- Cytowane fragmenty tekstów oznaczamy „cudzysłowem” (bez kursywy).
- Daty:
 - nazwy miesięcy należy rozwijać: 30 czerwca 2020 r.;
 - zakres dat łączymy półpauzą: 1999–2010.
- Nazwy własne:
 - nazwy organizacji i instytucji występujące po raz pierwszy zapisujemy w całości, dalej można używać skrótów;

- imię i nazwisko osoby występujące w tekście pracy po raz pierwszy zapisujemy w pełnym brzmieniu, dalej konsekwentnie – nazwisko z poprzedzonym inicjałem imienia lub samo nazwisko.

- Jeżeli w tekście występują skróty, które nie są ogólnie przyjęte lub zostały ustalone specjalnie dla publikacji, należy sporządzić Wykaz skrótów.

Przypisy

Dopuszcza się dwa rodzaje przypisów: tradycyjne (które umieszcza się na dole strony) – z odsyłaczami liczbowymi w tekście głównym, oraz zapisywane w systemie harwardzkim (tzw. wewnątrztekstowe) – w pracy należy konsekwentnie stosować jeden system zapisu!

Stosuje się następujące skróty: red. – pod redakcją, redakcja; s. – strona; t. – tom; z. – zeszyt; cz. – część; nr – numer; R. – rocznik; i in. – i inni; i nn. – i następne.

Numery tomów, części zapisujemy cyframi arabskimi, niezależnie od tego, jak podane zostały w publikacji: t. 45, cz. 9.

W opisach publikacji obcojęzycznych stosujemy oznaczenia i skróty właściwe dla danego języka, zaczerpnięte z kart tytułowych, np.: no. – ang. Number – numer; vol. – ang. volume – tom, rocznik; Nr. – niem. Nummer, Bd. – niem. Band – tom; H. – niem. Heft – zeszyt; T. – niem. Teil – część; Aufl. – niem. Auflage – wydanie.

Przypisy tradycyjne

- Umieszczamy u dołu stron, na których występują ich odsyłacze.
- Jeśli występuje kilka źródeł w jednym przypisie, to oddzielamy je od siebie średnikami.
- Jeżeli powołujemy się na publikację przytoczoną w jednym z przypisów wcześniejszych, powtarzamy początkowe elementy opisu (nazwę autora oraz pierwsze słowa tytułu stanowiące logiczną całość); jeżeli przytaczamy pozycję wymienioną w przypisie bezpośrednio poprzedzającym, stosujemy zapis: *ibidem*, np.:

1 R. Lange, *O istocie tańca i jego przejawach w kulturze. Perspektywa antropologiczna*, Poznań 2009, s. 81–82.

2 A. Marcinkowski, *Lud ukraiński*, t. 2, Wilno 1857, s. 170.

3 *Ibidem*, s. 157–160.

4 R. Lange, *O istocie tańca...*, s. 113–115.

- W przypadku źródeł chińskojęzycznych podajemy nazwisko i imię autora oraz tytuł publikacji w transkrypcji *pinyin*, w znakach *hanzi* oraz jego tłumaczenie na j. polski, np.: Wang Qianjin 汪前进, *Zhongguo Mingdai Keiji shi*, 中国明代科技史 [Historia nauki i technologii chińskiej dynastii Ming], Renmin Chubanshe, Beijing 1994.
- Jeżeli powołujemy się na fragment nie pochodzący bezpośrednio z oryginału, piszemy np.: 1 R. Cameron, *Historia gospodarcza świata*, Warszawa 2001, s. 312, za: J. Kaliciński, *Historia gospodarcza XIX i XX wieku*, Warszawa 2004.
- Jeśli cytujemy fragment nie pochodzący bezpośrednio z oryginału, stosujemy zapis np.:

1 A. Krajewski, *Prace magisterskie i licencjackie*, Warszawa 2003, s. 71, cyt. za: J. Boć, *Jak pisać pracę magisterską*, Wrocław 1995, s. 31 i 38.

Przypisy harwardzkie (wewnątrztekstowe)

- Zamieszczamy w nawiasie, w tekście głównym, bezpośrednio po odwołaniu się do publikacji.
- Elementy przypisu: nazwisko autora i rok wydania publikacji, numery przywoływanych stron (po dwukropku, bez skrótu s.), np.:

„Praca filozofa polega na gromadzeniu przypomnień w określonym celu”
(Wittgenstein 2000: 76).

- Jeżeli powołujemy się na kilka prac tego samego autora wydanych w jednym roku, po dacie publikacji dodajemy małą literę: a, b i kolejne, np.:

(Maj 1999a: 14) i (Maj 1999b: 1).

Bibliografia

- Bibliografię umieszcza się na końcu pracy. Cytowane w pracy źródła szereguje się według nazwisk autorów w kolejności alfabetycznej. Pozycje bibliografii sortujemy alfabetycznie według nazwisk autorów. Nie numerujemy kolejnych pozycji bibliografii. Nazwy wydawnictw podajemy konsekwentnie we wszystkich publikacjach lub wcale. Nie umieszczamy stron podawanych publikacji.
- Kolejność elementów tradycyjnego opisu bibliograficznego (oddzielonych przecinkami):

- Publikacje autorskie (jeden autor):

Gzenia J., *Słownik nazw własnych*, Warszawa 1998.

Gronowska B., Jasudowicz T., Mik C., *Prawa człowieka. Dokumenty międzynarodowe*, Toruń 1993.

- Publikacje zbiorowe (pod redakcją):

Współczesny język polski, red. J. Bartmiński, Lublin 2001.

- Artykuły w publikacjach zbiorowych:

Markowski A., Puzynina J., *Kultura języka [w:] Współczesny język polski*, red. J. Bartmiński, Lublin 2001.

- Artykuły w czasopismach (uwaga: zawsze należy oznaczyć numer czasopisma za pomocą skrótu, odpowiednio R., nr, z., cz.):

Plezia M., *Najdawniejsze echa poezji Horacego w literaturze polskiej*, „Rocznik Komisji Historycznoliterackiej” 1987, nr 24.

- Artykuły w prasie codziennej (zamiast roku wydania i numeru możemy podać datę wydania):

Wolak U., *Harczerze z „Kamieni na szaniec” są jak superbohaterowie XXI wieku*, 08.03.2014.

- Artykuły zamieszczone w Internecie:

E. Grabowska-Woźniak, *Święto euroentuzjastów*, „Życie Warszawy”, 15.05.2000, <http://www.zw.com.pl/> (dostęp: 20.06.2000).

- Archiwalia (wszystkie elementy opisu zapisane antykwą, oddzielone przecinkami): nazwa archiwum (skrót), nazwa zespołu archiwalnego, sygnatura jednostki archiwalnej (bez skrótu sygn.), opis dokumentu, data powstania dokumentu (jeżeli jest nieznana, skrót b.d.), numery przywoływanych kart:

AIPN Kr, Akta operacyjne, 010/12061, Notatka ze spotkania wiceministra Franciszka Szlachcica z aktywem SB KW MO w Białymstoku, 13 XI 1962 r., k. 18.

- Kolejność elementów opisu bibliograficznego w systemie harwardzkim (oddzielonych przecinkami):

- Publikacje autorskie (jeden autor):

Budzyk K., 1966, *Stylistyka, poetyka, teoria literatury*, Wrocław: PAN.

- Publikacje autorskie (jeden autor, ten sam rok wydania):

Maj M., 1999a, *Biblioteki*, Warszawa: SBP.

Maj M., 1999b, *Kształcenie kadr bibliotecznych*, Warszawa: Kontekst.

- Publikacje zbiorowe (pod redakcją):

Bukowski P., Heydel M. (red.), 2009, *Współczesne teorie przekładu. Antologia*, Kraków: Wydawnictwo Znak.

- Artykuły w publikacjach zbiorowych:

Balcerzan E., 1999, *Tajemnica istnienia (sporadycznego) krytyki przekładu* (w:) *Krytyka istnienia przekładu w systemie wiedzy o literaturze*, red. P. Fast, Katowice: Wydawnictwo Naukowe Śląsk.

- Artykuły w czasopismach:

Zajadło J., 2016, *Estetyka – zapomniany piąty człon filozofii prawa*, „Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny”, nr 4.

Załączniki

W pracy można umieścić załączniki, jeśli ich wielkość i ilość nie pozwala na umieszczenie ich w tekście głównym pracy. Chodzi tu głównie o materiały ilustracyjne, wielkoformatowe tabele i wykresy, wzory przeprowadzonych ankiet, badań, ważne dla tematyki materiały źródłowe (np. fragmenty dłuższych tekstów/dokumentów w obcym języku lub/i ich tłumaczenia). Każdy załącznik powinien być opatrzony swoim numerem i być zatytułowany (czcionką Times New Roman, pogrubioną, o rozmiarze 12 pkt.), np.:

Załącznik 1. Wzór przeprowadzonej ankiety badawczej

Załącznik 2. Mapa Hongkongu

3. Procedura Archiwum Prac Dyplomowych (dalej APD)

Obrony w Uniwersytecie Wrocławskim są przeprowadzane w oparciu o elektroniczną procedurę APD. Ta rozpoczyna się wraz ze złożeniem przez Promotora formularza „Zgłoszenia obrony pracy dyplomowej”, skierowanego do Dziekana Wydziału Filologicznego (pięć tygodni przed planowanym terminem obrony). Wspomniane tu zgłoszenie zawiera ostateczny temat pracy, skład komisji egzaminacyjnej oraz termin obrony. Następnie konieczne jest wykonanie kilku czynności w APD przez Studenta i Promotora, zgodnie z zasadami zawartymi w Instrukcji rejestrowania pracy dyplomowej w Archiwum Prac Dyplomowych. Jest ona dostępna w APD (w zakładce INFORMACJE → DOKUMENTY – STUDENT).

4. Egzamin licencjacki

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie wszystkich przedmiotów objętych programem studiów, uzyskanie wymaganej liczby punktów ECTS oraz uzyskanie oceny co najmniej dostatecznej za pracę dyplomową. Student jest ponadto zobowiązany do uregulowania wszelkich zobowiązań, w tym materialnych i bibliotecznych, wobec Uczelni co najmniej 3 dni przed przystąpieniem do egzaminu dyplomowego.

Do egzaminu licencjackiego można przystąpić w okresie do 2 lat po skreśleniu z listy studentów z powodu niezłożenia pracy dyplomowej lub nieprzystąpienia do egzaminu dyplomowego, pod warunkiem, że zrealizowane zostały wszystkie przedmioty objęte programem studiów. Wznowienie studiów w celu obrony jest możliwe jedynie przed rozpoczęciem okresu zaliczeniowego, w którym zaplanowano obronę. Wznowienie takie dopuszczalne jest jednokrotnie w terminie nie dłuższym niż 2 lata od daty skreślenia z listy studentów.

Student wybiera zakres tematyczny egzaminu spośród zagadnień zamieszczonych w załączniku do niniejszego Informatora Dyplomanta najpóźniej dwa miesiące przed terminem egzaminu.

Egzamin ma formę ustną i składa się z:

- prezentacji pracy dyplomowej - Prezentacja: 5-10 minut; student może korzystać z notatek i posłużyć się prezentacją PowerPoint, ale nie powinien odczytywać przygotowanego wcześniej tekstu;
- dyskusji nad pracą dyplomową - co najmniej dwa pytania odnoszące się do pracy, zwłaszcza zastosowanej metodologii;
- sprawdzenia poziomu opanowania wiedzy i umiejętności z zakresu studiowanego kierunku studiów - co najmniej dwa pytania odnoszące się do zakresu wybranego przez studenta z ogłoszonej wcześniej listy zagadnień.

Wyniki ogłaszane są w dniu egzaminu po obradach komisji mających miejsce tuż po przeprowadzeniu egzaminu.

Skład komisji podawany jest do wiadomości studentów w momencie zgłoszenia pracy do obrony i rozpoczęcia procedury w systemie APD. Komisję tworzą Promotor, Recenzent oraz Przewodniczący komisji, a w uzasadnionych przypadkach także Egzaminator.

Zagadnienia do egzaminu licencjackiego w roku akademickim 2025/2026:

Do egzaminu licencjackiego student wybiera jeden z zakresów tematycznych (oznaczonych cyfrą rzymską): Historia Chin, Religie i filozofie, Sztuka chińska, Literatura chińska, Kultura współczesnych Chin, Mitologia chińska, Zagadnienia społeczno-polityczne Chin współczesnych.

ZAKRESY TEMATYCZNE I ZAGADNIENIA:

I. Historia Chin

1. Znaczenie okresu panowania dynastii Qin (221 p.n.e.–206 p.n.e.) w dziejach cywilizacji chińskiej.
2. Znaczenie okresu panowania dynastii Han (206 p.n.e.–220 n.e.) w wymianie międzykulturowej.
3. Relacje Chin ze światem zewnętrznym w czasach dynastii Tang (618–907) i Song (960–1279).
4. Charakterystyka rządów cesarza Yongle z dynastii Ming (1402–1424).
5. Sytuacja wewnętrzna Cesarstwa Qingów w XIX w. (do 1912 r.).
6. Chińska wojna domowa (1927–1949).
7. Agresja japońska i wojna oporu (1931–1945).
8. Kampanie polityczne epoki maoistowskiej (1949–1976).

Literatura:

1. Fairbank J.K., Historia Chin. Nowe spojrzenie, tłum. Lechowska T., Słupski Z., Wydawnictwo Marabut, Gdańsk 1996.
2. Künstler M.J., Dzieje kultury chińskiej, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław 1994.
3. Mitter R., Chiny nowoczesne. Krótkie wprowadzenie, tłum. Kowalski B., Łódź 2021.
4. Rodziński W., Historia Chin, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław 1974.
5. Spence J., The Search for the Modern China, wyd. 3, London – New York 2013.
6. The Cambridge History of China, pod red. Fairbank J. K., Twitchett D., t. 1-3, 5-8, Cambridge 1979-2019. .
7. The Cambridge History of Ancient China: From the Origins of Civilization to 221 BC, pod red. K. Loewe, E. L. Shaughnessy, Cambridge 1999.
8. Wood M., Chiny. Portret cywilizacji, tłum. Walulik A., Wydawnictwo WAB, Warszawa 2020.

II. Religie i nurty filozoficzne Chin

1. Księga Przemian (*Yijing*) – podstawowe fakty i znaczenie.
2. Szkoła praw (*fajia*) – główne założenia i znaczenie dla formowania ideologii państwowej.
3. Konfucjańska koncepcja porządku społecznego i politycznego.
4. Taoizm (*daojia*) – główne nurty i ich założenia.
5. Dzieje buddyzmu w Chinach.
6. Tradycyjne kultury na Tajwanie
7. Kult przodków w Chinach – tradycja i znaczenie
8. Chrześcijaństwo w Chinach: historia i współczesność.
9. Polityka religijna Chińskiej Republiki Ludowej.

Literatura:

1. Gethin R., *Podstawy buddyzmu*, Kraków 2010.
2. Liu Jee Loo [Liu Jilu 劉紀璐], *Wprowadzenie do filozofii chińskiej. Od myśli starożytnej do chińskiego buddyzmu*, Kraków 2006.
3. Overmyer D. L., *Folk Buddhist religion: dissenting sects in late traditional China*, Cambridge, Mass. 1976.

4. Schwartz B. I., *Starożytna myśl chińska*, tłum. M. Komorowska, Kraków 2009.
5. Spence J., *God's Chinese Son: the Taiping Heavenly Kingdom of Hong Xiuquan*, New York 1996.
6. Yao Xinzong [姚新中], *Konfucjanizm. Wprowadzenie*, Kraków 2009.

III. Mniejszości narodowe Chin

1. Mniejszość narodowa a mniejszość etniczna
2. Charakterystyka wybranych mniejszości:
Mongolowie, Ujgurzy, Miao, Yi, Yao, Tybetańczycy, Zhang, Hmong. Moso (Mosuo), Hakka.
3. Polityka ChRL wobec mniejszości etnicznych.
4. Turystyka etniczna – zagrożenie czy szansa dla grup etnicznych.

Literatura:

1. Damm K., Mikusińska A., red., *Ludy i języki świata*, Warszawa 2000
2. Mackerras, C., *China's Ethnic Minorities and Globalisation*, Routledge, 2003
3. Olsen, J.S., *An Ethnohistorical Dictionary of China*, Greenwood Press, 1998
4. Ranard D.A., red., *The Hmong. Introduction to their History and Culture*, Waszyngton 2004
5. Ya Po Cha, *An Introduction to Hmong Culture*, 2010, McFarland
6. Zheng Qian, *China's Ethnic Groups and Religions (2010)*

IV. Klasyczna literatura chińska

1. Księga Pieśni (诗经, Shijing) oraz pozostałe dzieła pięcioksięgu konfucjańskiego (五经, Wujing) – podstawowe informacje i znaczenie w dziejach literatury chińskiej;
2. Zapiski Historyczne Sima Qiana (史记, Shiji) – podstawowe informacje oraz wpływ na rozwój kronikarstwa chińskiego;
3. Opowiadka alegoryczna z okresu Walczących Królestw (寓言, Yuyan) – charakterystyka oraz znaczenie gatunku dla literatury oraz języka chińskiego;
4. Charakterystyka Tangshi (唐诗) oraz Songci (宋词) – dwóch rodzajów poezji okresu panowania dynastii Tang (618 - 907) oraz Song (960 - 1279);
5. Zhiuguai xiaoshuo (志怪小说) oraz Tang chuanqi (唐传奇) – cechy charakterystyczne opowiadań o tematyce dziwnej z okresu Sześciu dynastii oraz dynastii Tang;
6. Zaju (杂剧) – charakterystyka dramatu dynastii Yuan oraz jego znaczenie dla kultury chińskiej;
7. Klasyczne powieści chińskie (四大奇书, sida qishu oraz 四大名著, sida mingzhu) – podstawowe fakty i przyczyny szczególnego statusu w kanonie literatury chińskiej;

Literatura:

1. Fairbank, J. K., *Historia Chin. Nowe spojrzenie*, Warszawa – Gdańsk 2004;

2. Jacoby, M., Sztuka perswazji w starożytnych Chinach. Opowiadka alegoryczna w okresie Walczących Państw (453-221 r. p.n.e.), Warszawa 2018;
3. Jabłoński, W., Antologia literatury chińskiej, Warszawa 1956;
4. Jabłoński, W., Z dziejów literatury chińskiej, Warszawa 1956;
5. Paśnik, E., Duchy i czary chińskie, czyli palimpsestowy charakter "Zebranych zapisków o zjawiskach nadprzyrodzonych" (Soushenji), Warszawa 2013;
6. Religa, M., Księżyc nad Fuzhou - Wiersze z epoki Tang, Dialog, 2016;
7. Wilkinson, E. P., Chinese history: A New Manual, Cambridge, Mass. London 2013.

V. Wiedza o Chinach

1. Chińska rodzina – systemy rodzinne, przodkowie, małżeństwo.
2. Wieś i ekologia w Chinach.
3. Chińska państwowość – wpływ Zachodu i centralizacja władzy.
4. Chiny a Tajwan.
5. Chiny na arenie Dalekiego Wschodu.
6. Urbanistyka – miasta chińskie, wpływ kolonializmu na Chiny.
7. Status kobiet w Chinach.
8. Święta chińskie – komercjalizacja a tradycja.

Literatura:

1. Jacoby M., Chiny bez makijażu, Muza, Warszawa 2023.
2. Góralczyk B., Chiński feniks. Paradoxy wschodzącego mocarstwa, Dialog, Warszawa 2022.
3. Góralczyk B., Jacoby M., Sajewicz T., Nowa gra w Chińczyka, Dialog, Warszawa 2024.
4. Künstler M.J., Dzieje kultury chińskiej, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław, 1994.
5. Lewis C.M., Morton W.S., Chiny. Historia i kultura, Wydawnictwo UJ, Kraków 2007.
6. Pimpaneau J., Chiny. Kultura i tradycje, tłum. Kałużyńska I., Dialog, Warszawa 2001.
7. Wood M., Chiny. Portret cywilizacji, tłum. Walulik A., Wydawnictwo WAB, Warszawa 2020.
8. Współczesne Chiny w kontekście stosunków międzynarodowych, red. Wardęga J., Wydawnictwo UJ, Kraków 2014.
9. Zajdler E., Zrozumieć Chińczyków. Kulturowe kody społeczności chińskich, Dialog, Warszawa 2011.

Pozycje książkowe w języku angielskim można przeczytać w dostępie otwartym (po uprzednim utworzeniu darmowego konta) na stronie: <https://archive.org/>